

van royaal en ze waren door een aantal krantendirecties tijdens of na de meidagen nog drastisch verlaagd ook: met een kwart, soms zelfs met de helft.

Op 10 augustus kwamen de journalisten in Utrecht in vergadering bijeen. De Nederlandse Journalistenkring en de rooms-katholieke organisatie hadden tot een fusie besloten; deze werd goedgekeurd. Veel belangrijker was evenwel dat de ruim driehonderd aanwezigen (driehonderd van de ongeveer achthonderd aangeslotenen) zich over een bestuursvoorstel moesten uitspreken om met enkele leden van de Raad van Voorlichting in een daartoe op te richten commissie overleg te plegen over een nieuwe organisatie van het perswezen. Hoewel de leden van de Raad in die commissie in de minderheid zouden zijn, werd het bestuursvoorstel met overweldigende meerderheid verworpen. 'Laten wij', zo betoogde de aan de NCRV verbonden journalist G. H. Hoek, 'als Kring onszelf blijven of, en dan eervol, na ruim vijftig jaar op hoog bevel ondergaan.' Donderend applaus en gejuich weerklonken.

Nog geen twee weken later (21 augustus) werd in de algemene vergadering van de Nederlandse Dagbladpers een voorstel om met de Raad van Voorlichting samen te werken, met 45 tegen 7 stemmen van de hand gewezen. Daar stond evenwel tegenover dat het door de Raad inmiddels opgerichte Verbond van Nederlandse Journalisten enkele dagen later al driehonderd leden telde. De Utrechtse vergadering had blijkbaar van de bestaande eendracht een ietwat bedriegelijk beeld gegeven. Niettemin hield de Nederlandse Journalistenkring langer stand dan de Nederlandse Dagbladpers want deze laatste bezweek spoedig: toen *Generalkommissar* Schmidt eind augustus aan mr. Kars duidelijk maakte dat voorzitter Henny diende te verdwijnen, kreeg Henny van zijn medebestuurleden zo weinig steun dat hij zich verontwaardigd en teleurgesteld terugtrok. Kars nam zijn plaats in en het bestuur besloot dat de nieuwe voorzitter met een van de bestuursleden tot de Raad van Voorlichting zou toetreden.

Dat betekende dat de vereniging van dagbladdirecteuren 'om' was.

Het bestuursbeleid terzake werd door de leden met 66 tegen 11 stemmen goedgekeurd.

De Journalistenkring stond geïsoleerd.

Het ontmoedigde bestuur stelde medio september per referendum aan de leden voor, zich dan maar *en bloc* bij het Verbond van Nederlandse Journalisten aan te sluiten. Bij ca. 320 stemonthoudingen werden 342 stemmen vóór uitgebracht en 137 tegen. Niettemin hielden de meer principiëlen onder leiding van Hoek en van een andere journalist, G. Werkman, redacteur van het *Algemeen Handelsblad*, de strijd nog een kleine twee maanden vol. In november werd evenwel de beslissing geforceerd doordat de Rooms-katholieke journalistenvereniging zich uit de fusie met de Kring los-